

वा० रा०

॥११०॥

युतिमान्द्रुणानां वास्तवत्वबोधनायोक्तस्यापि कस्यचित्पुनः कथनं ॥ १४ ॥ हेराम ते भविष्यति ॥ हिर्निश्चये ॥ १५ ॥ यद्भवितव्यं राज्यभ्रंशदारापहारादिदुःखं तदन्यथाकर्तुं केनापि नशक्यमिति ॥ अतः शोके मनोमाकृताइतिशेषः ॥ तेइत्यादीनां पुनरुक्तिस्तु रामदुःखेन तस्यापि दुःखितचित्तत्वान्नदोषाय ॥ १६ ॥ तं गच्छ तं वयस्यं कुर्वित्यन्वयः ॥ १७ ॥ परस्परं द्रोहपरिहारायाग्निसाक्षिकं सख्यं कार्यमित्याह ॥ अद्रोहायेति ॥ १८ ॥ तस्यतिर्यक्कात्तदवमतिः कुतो न कार्येत्यत्रहेतुमाह ॥ कृतज्ञइति ॥ ननु सकिमर्थं मयासह मैत्रीं कुर्यादतआह ॥ सहायार्थीति ॥ नन्वाभ्यामशक्ताभ्यां कस्तस्य सहायार्थ इत्यतआह ॥ शक्तौहीति ॥ तस्य चिकीर्षितं कार्यं कर्तुं युवांश

दक्षः प्रगल्भो युतिमान्महाबलपराक्रमः ॥ भ्रात्रा विवासितो वीरराज्यहेतोर्महात्मना ॥ १४ ॥ स ते सहायो मित्रं च सीतायाः परिमार्गणे ॥ भविष्यति हि ते राममाचशोके मनःकृथाः ॥ १५ ॥ भवितव्यं हितञ्चापि न तच्छक्यमिहान्यथा ॥ कर्तुमिदं वा कुशार्दूलकालो हि दुरतिक्रमः ॥ १६ ॥ गच्छ शीघ्रमि तो वीरसुग्रीवं तं महाबलं ॥ वयस्यं तं कुरुक्षिप्रमितो गत्वा घराघव ॥ १७ ॥ अद्रोहाय समागम्य दीप्यमाने विभावसौ ॥ न च ते सो वमंतव्यः सुग्रीवो वानराधिपः ॥ १८ ॥ कृतज्ञः कामरूपी च सहायार्थी च वीर्यवान् ॥ शक्तौ त्वद्युवां कर्तुं कार्यं तस्य चिकीर्षितं ॥ १९ ॥ कृतार्थो वा कृतार्थो वा तव कृत्यं करिष्यति ॥ स ऋक्षरजसः पुत्रः पंपामटतिशंकितः ॥ २० ॥ भास्करस्यौरसः पुत्रो वालिना कृतकिल्बिषः ॥ सन्निधाया युधं क्षिप्रमृष्य मुकालयं कपिं ॥ २१ ॥ कुरुराघवसत्येन वयस्यं वनचारिणं ॥ सहिस्थानानि कात्स्न्येन सर्वाणिकपिकुंजरः ॥ २२ ॥ नरमांसा शिनां लोके नैपुण्यादधिगच्छति ॥ न तस्या विदितं लोके किंचिदस्ति हि राघव ॥ २३ ॥

क्तावित्यन्वयः ॥ १९ ॥

ननु तस्य तिरश्चोऽस्मत्साहाय्ये काशक्तिस्तत्राह ॥ सकृतार्थः त्वया कृतप्रयोजनः करिष्यमाणप्रयोजनोपि तव कार्यं सीतान्वेषणादिरूपं सकरिष्यत्येव ॥ तथा सामर्थ्यं प्रयोजकं तस्य कुलीनत्वमाह ॥ स ऋक्षेति ॥ पुत्रः क्षेत्रज इत्यर्थः ॥ २० ॥ तदेवाह ॥ भास्करस्यौरसइति ॥ कृतकिल्बिषः कृतवैरोऽतएव वालिनः शंकितोऽटति ॥ तमग्नि सन्निधावायुधं सन्निधाय संस्थाप्य तेन सत्येन च तं कपिं वयस्यं कुरु ॥ हियतः सरक्षसां स्थानानि सर्वाणि जानाति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

आ० का०

॥११०॥